

Dosarul nr. 2ra-539/2022
2-20165101-01-2ra-15042022

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Centru (M. Hanganu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (G. Colev, Șt. Starciuc, A. Curdov)

Î N C H E I E R E

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Statov Ilia, reprezentat de avocatul Mișcoi Mihail,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Asterra Grup”, împotriva lui Statov Ilia privind încasarea despăgubirii în ordine de regres și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 30 decembrie 2020, SA „Asterra Grup”, reprezentată de avocatul Scorțescu Aureliu, a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior prin cererea din 25 ianuarie 2021, împotriva lui Statov Ilia cu privire la încasarea în ordine de regres a sumei de 53 791 de lei cu titlu de prejudiciu, a sumei de 8 000 de lei cu titlu de asistență juridică și a sumei de 1 614 de lei cu titlu de taxă de stat.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, a examinat dosarul de daună AORGA 5915/R/11/2020 privind achitarea despăgubirii de asigurare în legătură cu accidentul rutier produs la 26 mai 2019, în rezultatul căruia a fost deteriorat autovehiculul de model „Audi B5”, cu numărul de înmatriculare xxxx. În cadrul regularizării dosarului de daune s-a constatat că, vinovat de producerea accidentului rutier este Statov Ilia și potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție a fost sancționat pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 242 alin. (1) și art. 243 alin. (2) din Codul contravențional. S-a constatat că după comiterea accidentului rutier pârâțul a părăsit locul faptei și a fost atras la răspundere pentru comiterea contravenției prevăzute de din Codul contravențional.

A relatat reclamantul că a examinat cererea persoanei păgubite și a achitat prejudiciul în sumă de 53 791 de lei. Astfel, SA „Asterra Grup”, în conformitate cu prevederile art. 29 lit. c) din Legea nr. 414-XVI cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule din 22 decembrie

2006, are dreptul de regres în cazul în care persoana răspunzătoare de producerea accidentului conducea autovehiculul fără permis de conducere, cu încălcarea regulilor privind permisul de conducere, sau în decursul termenului de aplicare a măsurii de siguranță privind ridicarea provizorie a permisului de conducere.

A menționat reclamantul că a încheiat contract de asistență juridică cu avocatul Aureliu Scorțescu în valoare de 8 000 de lei. Suma contractului include studierea înscrisurilor anexate la prezenta acțiune, întocmirea reclamației, cererii de chemare în judecată, depunerea cererii, reprezentarea societății reclamante în toate instanțele de judecată. Valoarea totală a acțiunii este în sumă de 53 791 de lei. Taxa de stat pentru înaintarea acțiunii a fost achitată în sumă de 1 614 de lei.

De asemenea, a solicitat reclamantul aplicarea măsurilor de asigurare, care ar asigura un echilibru între interesele părților încadrate în prezentul litigiu, influențând pozitiv asupra încheierii unei posibile tranzacții de împăcare.

La 15 februarie 2021, Statov Ilia, reprezentat de avocatul Calmațui Eduard a depus cerere prin care a solicitat încasarea din contul SA „Asterra Grup” în beneficiul lui Statov Ilia a sumei de 5 000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea cererii a invocat că, la 07 decembrie 2020, în adresa lui Statov Ilia a parvenit pretenția nr. 22-4/20 din 03 decembrie 2020, expediată de către SA „Asterra Grup”. La 11 decembrie 2020, Statov Ilia, fiind asistat de avocatul Mișcoi Mihail, a expediat răspuns la pretenție. La 29 ianuarie 2020, în adresa pârâtului a parvenit scrisoarea de însoțire expediată de către Judecătoria Comrat, prin care a recepționat cererea de chemare în judecată depusă de SA „Asterra Grup”.

A menționat reclamantul că, la 05 februarie 2021, a încheiat contractul de asistență juridică nr. 81 cu avocatul Calmațui Eduard pentru reprezentarea acestuia în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Asterra Grup” privind încasarea în ordine de regres a prejudiciului material. În temeiul contractului menționat, a achitat suma de 5 000 de lei, pentru asistența juridică, ca dovadă în acest sens, anexând bonul de plată.

A invocat că fiind de bună credință și având intenția să plătească despăgubirea de asigurare calculată, a remis în adresa pârâtului răspuns la pretenție prin care a solicitat să fie stabilită o sumă de plată întemeiată însă, pârâtul a refuzat soluționarea acestui litigiu în conformitate cu procedura prevăzută de lege și a înaintat o cerere de chemare în judecată. Astfel, Statov Ilia, a fost nevoit să încheie un contract de asistență juridică.

A relatat că cuantumul cheltuielilor de asistență juridică, este justificat deoarece, avocatul a studiat materialele cauzei pentru întocmirea referinței, a întocmit referința pe marginea cererii de chemare în judecată și a întocmit și prezenta cerere reconvențională, a asistat clientul la participarea examinării repetate a autovehiculului și a dus tratative cu reprezentanții SA „Asterra Grup”.

Prin hotărârea din 02 iulie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Asterra Grup”, prin intermediul avocatului Scorțescu Aureliu împotriva lui Statov Ilia cu privire la încasarea despăgubirii în ordine de regres și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat din contul lui Statov Ilia în beneficiul SA „Asterra Grup” suma de 53 791 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 1 614 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 8 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 12 iulie 2021, Statov Ilia, reprezentat de avocatul Mișcoi Mihail, a declarat

apel prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată și încasarea în beneficiul lui Statov Ilia a sumei de 5 000 de lei.

Prin decizia din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Comrat, s-a respins cererea de apel depusă de Statov Ilia, reprezentat de avocatul Mișcoi Mihail și s-a menținut hotărârea din 02 iulie 2021 a Judecătorei Comrat, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond nu au fost prezentate probe veridice care ar dovedi faptul că de către partea apelantă au fost întreprinse măsuri în vederea contestării în modul corespunzător a procesului-verbal de constatare a pagubelor, în baza căruia a fost stabilit pentru achitare cuantumul pagubei. Or, ultimul s-a limitat doar la invocarea faptului că a expediat în adresa reclamantului pretenție în care și-a exprimat dezacordul cu cuantumul pagubei stabilit pentru achitare.

De asemenea apelantul nu a contestat paguba la etapa evaluării și nu a înaintat probe care să combată evaluarea și cuantumul prejudiciului calculat or, potrivit prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, fiecare parte a litigiului își alege modalitatea și felul în care își apără drepturile și interesele, diligența în acest sens aparținând fiecărei părți ai litigiului.

Instanța de apel a notat că pe parcursul examinării cauzei apelantul a fost în drept să solicite probe, inclusiv efectuarea unei expertize care să demonstreze că prejudiciul material cauzat prin accident este cu mult mai mic decât cel stabilit,

Astfel, instanța de apel a conchis că instanța de fond la emiterea hotărârii corect a admis pretenția de bază privind încasarea sumei, drept urmare, corect a admis și celelalte pretenții subsecvente pretenției de bază.

La 19 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Statov Ilia, reprezentat de avocatul Mișcoi Mihail, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Comrat prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare au dat dovadă de formalism excesiv, fără a clarifica esența cauzei, aplicând în mod eronat legea materială, fără a se expune pe toate materialele probatorii anexate la prezenta cauză. Au interpretat eronat legea materială, nu au aplicat legea care trebuia aplicată și anume, au admis pretenția intimatului în contradicție cu prevederile art. 23 alin. (9) lit. b) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, unde este stipulat că în procesul evaluării pagubei, atunci când este necesară înlocuirea părților componente și a pieselor, în cazul achitării despăgubirii prin virament în contul bancar al unității de specialitate, cuantumul despăgubirii de asigurare urmează a fi stabilit de asigurător ținând cont de următoarele: pentru autovehicule cu o vechime de exploatare de 4 ani și mai mult și/sau un parcurs mai mare de 100 000 km, costul reparației se stabilește pe baza documentelor emise de către unitatea de specialitate acceptată de părți.

Recurentul a menționat că autovehiculul de model „xxxx”, cu număr de înmatriculare xxxx, avea un rulaž de 103 752 km parcurși la momentul producerii accidentului fapt demonstrat prin foaia de parcurs. Așadar autovehiculul dat trebuia recondiționat cu piese noi fabricate în bază de licență sau originale foste în folosință care corespund cerințelor tehnice și de securitate rutieră.

Astfel, SA „Asterra Grup”, în vederea stabilirii despăgubirii de asigurare,

avea obligația de a lua în considerare preturile medii practicate de minim 3 unități de specialitate, însă la caz, intimata abuziv încălcând prevederile menționate, bazându-se pe faptul că oricum îl va duce în eroare pe recurent și că ultimul va plăti în regres, a pus la bază un cont de plată care nu corespunde prevederilor art. 23 din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și a plătit o despăgubire de asigurare vădit majorată.

Recurentul consideră că suma despăgubirii achitată de către intimată și solicitată prin acțiune în regres de la recurent este exagerată și vine în contradicție cu materialele cauzei.

La 18 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de către Statov Ilia, reprezentat de avocatul Mișcoi Mihail, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 32, vol. II).

La 20 aprilie 2022, SA „Asterra Grup”, reprezentată de avocatul Scorțescu Aureliu, a depus referință la cererea de recurs depusă de Statov Ilia, reprezentat de avocatul Mișcoi Mihail, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei la 21 decembrie 2021. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces, la data de 09 februarie 2022 (f.d. 217, vol. I) și recepționată de către Statov Ilia la 11 februarie 2022, iar de avocatul Mișcoi Mihail la 14 februarie 2022 (f.d.220,221 vol. I).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Statov Ilia, reprezentat de avocatul Mișcoi Mihail, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 19 martie 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune

verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Statov Ilia, reprezentat de avocatul Mișcoi Mihail, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este

inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Statov Ilia, reprezentat de avocatul Mișcoi Mihail.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh